

[Poul Thomsen.]

mærke til, at der i bemærkningerne til § 1 står, at der skal være stor selvstændighed ved de lokale museer, og det håber jeg også vil blive tilfældet, men når kunstmuseumsnævnet skal øve den afgørende indflydelse, som også det ærede medlem hr. Sinnbeck nævnte det, kan det ikke undgås, at der vil blive en meget stor tilbøjelighed til ensretning, og ensretning vil næsten altid komme til at betyde, at det bliver noget bestående og ikke noget nyt, ikke noget groende, som kommer til at regere og til at præge tiden.

Jeg er bange for, at man i så fald ikke vil komme til at se museer med et særpræg som f. eks. Louisiana skyde op og som f. eks. i en tidligere periode Skagens museum og i nutiden Esbjerg kunstmuseum og Silkeborg museum. Jeg er bange for, at man ikke vil kunne få lejlighed til at se dem skyde op og bringe de nye strømninger ind — strømninger på godt og ondt, men de skal være der, for at folk kan tage stilling til dem og se dem. På godt og ondt skal de være der, så at man kan bringe det nye ud og folk kan få lejlighed til selv at træffe afgørelse om, hvor de vil høre hjemme. Derfor er jeg bange for museumsnævnet og for den ensretning, det vil komme til at betyde.

Jeg har allerede nævnt, at vi hilser med tilfredshed, at der vil blive givet tilskud til indkøb, til administration og til konservering ved kunstmuseerne, men samtidig spørger jeg, fordi det ikke står i selve lovforslaget, og fordi bemærkningerne kun periferisk kommer ind derpå, hvorledes man vil forholde sig med den udbygning af kunstmuseerne, der naturnødvendigt må finde sted, når der ydes penge til indkøb, når man søger at vække større interesse hos befolkningen, når man, således som også det ærede medlem hr. Sinnbeck gjorde opmærksom på det, fra virksomhedernes side kommer med nye kunstskatte til opbevaring. Hvordan vil man bære sig ad? Er det Kastelsvej, der skal anvendes, eller skal det være et levende museum, og hvordan vil man da bære sig ad med at få lokaler stillet til rådighed?

Jeg vender tilbage til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) og vil gerne til slut sige til ham, at han havde ret, da han udtalte sin tro på, at det konservative folkeparti vil medvirke til dette lovforslags gen-

nemførelse, men vi vil samtidig have lov til at medvirke på en sådan måde, at denne lov, som vil noget godt, også bliver ført ud i livet på en sådan måde, at resultatet bliver godt.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) citerede partiprogrammer fra de 3 partier, hvis repræsentanter har talt her i dag. Jeg skal spare det høje ting for citater fra mit eget partis program og andre partiers programmer. Jeg har derimod lyst til lige at understrege to ting, som forekommer mig meget vigtige, når vi beskæftiger os med en lovgivning som denne og lovgivning vedrørende kulturelle formål i det hele taget. Det er i virkeligheden to ganske kontante ting, som det høje ting står over for.

Den ene er den meget kontante, at hvis man vil forbedringer på disse områder, så er det bevillinger, det drejer sig om. Det er den allervæsentligste indsats, det høje ting kan gøre i kulturpolitik. Det andet, der kan gøres, er at sikre, at de mennesker, der skal arbejde med disse kulturelle problemer, har den størst mulige frihed til at arbejde. Jeg tror, det er det væsentlige og centrale, og ud fra disse to synspunkter takker jeg den højtærede minister for kulturelle anliggender for dette lille lovforslag. Jeg tror, at det opfylder de nævnte to betingelser.

Jeg skal komme ind på spørgsmålet om museumsnævnet om et øjeblik, men har først et par andre bemærkninger at gøre.

Jeg tror, det er rigtigt, selv om der har været en vis kritik af det her i dag, at dette lovforslag om statstilskud til kunstmuseerne er opbygget efter samme princip, som anvendes i loven om støtte til de lokalhistoriske museer. Jeg siger dette på baggrund af, at loven om de lokalhistoriske museer nu har virket i 5 år og har vist, at det igennem samarbejde mellem staten, amtsråd, kommunalråd og andre lokale institutioner har været muligt at øge det bidrag, som står til rådighed for de lokalhistoriske museer, meget væsentligt; jeg tror, at ganske det samme vil være tilfældet med hensyn til det lovforslag, vi her har til behandling. Jeg tror, man vil opleve det samme samvirke mellem forskellige lokale instanser og staten om at øge de midler, der står til rådighed for kunstmuseerne, og det er jo det, der er nødven-